

Hezkuntza digitala kontuan hartu gabe sexu-hezkuntza egitea hezkuntza osatugabea egitea da, eta, beraz, ez da eraginkorra

Digitalizazioa sexualitatearen bizipenean

Raúl Marcos Estradari elkarrizketa

Duela hiru hamarkada baino gehixeago, teknologia digitala gure bizitzetara iritsi zen. Horrek aldaketa handiak ekarri ditu, eguneroko bizitzako alderdi askori eragiten dietenak. Zein izan dira garapen digital honek planteatu dizkigun hezkuntza-erronka nagusiak?

Hala da, teknologia digitalaren garapenak aldaketa handiak eragin ditu pertsonen bizitzako alderdi askotan. Garapen teknologiko horrek eragin handia izan du komunikazioan, informaziorako sarbidean, entretenimenduan, harremanetan jartzeko moduetan eta gure nortasuna eraikitzeke moduan. Komunikazioari dagokionez, aro digitalak denbora eta espazioa lainotu ditu, eta pertsonen arteko harremanei dagokienez, ehunka edo milaka kilometrora egon daitezkeen pertsonekin modu sinkronikoan komunikatzeko aukera eman digu.

Bestalde, online sare sozialak agertzeak sozializazio-espazio berriak sortzea ekarri du, arau berriekin eta espazio analogikoetan ematen ez diren kodeekin. Baina, batez ere, sareak gizarte-presioko elementu handi bihurtu dira, berdinen taldeak izan dezakeena baino eragin handiagoarekin. Pertsona askorentzat, online RRSSak ispilua dira, eta, batez ere, alderatzeko ispilua. Autobehaketa eta konparazio etengabe horrek eragina izan du gure nortasuna eraikitzeke moduan. Ohiko identitate-faktoreei, hala nola janzteke moduari, hiri-tribu desberdinetako kide izateari edo entzuten dugun musikari, identitatea eraikitzeke faktore berriak gehitu zaizkie, eta izaera digital nabarmena duen identitate-dimentsio berri bat sortu da.

Gainera, sexualitatearen alderdi askoren bizipena digitalizatu egin da, hala nola sedukzio eta gortetze prozesuak, lehen harreman erotiko partekatuetarako sarbidea, bikotearen eraikuntza edo pornografiak iruditeria erotiko kolektibo baten eraikuntzan duen eragina.

Gai horiei guztiei modu hezitzailean heltzeak sexuen hezkuntza egiten denean modu integralean egitera behartzen gaitu.

Sexu-hezkuntzak gai digital horiek guztiak jorratu behar dituela esan nahi duzu?

Pertsonen sexualitateari modu integralean heldu nahi badiogu, ezin ditugu alde batera utzi kontu digital horiek guztiak. Oinarrizko akatsa da hezkuntza digitala sexu-hezkuntzarekiko independientetzat hartzea, eta, beraz, hezten duten pertsona guztiek prestakuntza eta beharrezko baliabideak izan behar dituzte beren hezkuntza-agenda digitalizatu ahal izateko.

Hezkuntza digitala ezin da sexu-hezkuntzatik aparte ikusi eta, batez ere, aplikatzen jarraitu. Pertsonen dimentsio digital berri hori kontuan hartzen duten tresnak eta gakoak inplementatu behar ditugu, dimentsio sexuatuarekin zerikusia duten alderdi asko biltzen baititu. Hezkuntza digitala kontuan hartu gabe sexu-hezkuntza egitea hezkuntza osatugabea egitea da, eta, beraz, ez da eraginkorra. Batez ere, ikasten duenak gutxieneko ezagutza digitalak ez dituenen, gai horiei bi posiziotatik heltzeko arriskua duelako: bata, digitalari garrantzia kentzen diona, eta, bestea, digitalari arrisku handiak dakarzkiona. Beraz, debekatu egiten da. Hau da, arau-ardatz bat aplikatzen da permisibitateetik edo debekutik abiatuta.

Kalitatezko hezkuntza egiteak esan nahi du pertsonak beren berezitasunean garatzen, elkar ezagutzen, elkar onartzen eta modu positiboan adierazten laguntzea ahalbidetuko duen lantze-ardatz batetik jardutea, bai esparru analogikoan, bai digitalean.